

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

7 oktober 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de waterpeilbeheersing in het Blankaartbekken

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ecologisch impulsgebied IJzervallei en het natuureducatief centrum De Otter

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het natuureducatief centrum De Nachtegaal in De Panne

Vraag om uitleg van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de wateroverlastproblematiek te Ninove

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 7 oktober 1999

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de waterpeilbeheersing in het Blankaartbekken

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de waterpeilbeheersing in het Blankaartbekken.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de minister, dit dossier hebt u al lange tijd samen met mij gevolgd. Het dossier van de IJzervallei kent een lange geschiedenis. Het gebrek aan een sluitende regeling voor een ecologisch verantwoord waterpeil is inherent aan dit dossier.

Ik bespaar u het hele verhaal, dat u even goed kent als ik. Ik verwijs enkel naar mijn vragen van juni 1997, juni 1998 en februari 1999, en de antwoorden hierop door de toenmalige minister van Leefmilieu.

Een eerste vaststelling is echter dat ondanks de vele intenties, ondanks de werking van het IJzerbekkencomité en ondanks het ecologisch impulsgebied, er tot op heden geen concreet initiatief is dat een sluitende oplossing kan bieden voor dit prangende probleem.

Ten tweede, als men wacht op een consensus binnen het Bekkencomité of een andere werkgroep ad hoc, kan er nooit overeenstemming komen over het te hanteren waterpeil. Men moet er de verslagen maar op nalezen om vast te stellen dat deze vergadering een kakofonie is van diametraal tegenover elkaar staande invalshoeken.

Straks wordt het nog een koninklijke kwestie, want de dijkgraaf, burgemeester Henri d'Udekem d'Acoz, zegt dat de huidige peilen absoluut niet mogen worden verhoogd. Ik citeer uit het verslag van 23 juni 1998 : 'Ten persoonlijke titel wil de heer d'Udekem d'Acoz zijn absolute solidariteit betuigen ten overstaan van de landbouwers en het standpunt van de landbouworganisaties 100 procent bijtreden.' Ik haal deze passage aan om aan te tonen hoe onwrikbaar de standpunten in deze commissie zijn.

Ik herinner u eraan dat de Europese Commissie reeds tweemaal een berisping uitsprak wegens het niet naleven van de Europese vogelrichtlijn. De VZW Natuurreservaten zal straks opnieuw een klacht neerleggen bij de Europese Commissie.

Bent u bereid om zelf een beslissing te nemen rond de waterpeilafspraken in het Blankaartbekken, zoals de vorige minister reeds poneerde ? De minister zei toen dat hij zelf een beslissing zou nemen indien er geen overeenstemming zou zijn. Wat zullen de peilafspraken zijn, en zullen ze worden concreetiseerd op het terrein ? Vreest u niet dat we een sanctie zullen oplopen indien België de Europese vogelrichtlijn onvoldoende naleeft ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : De discussie over de waterpeilen in het Blankaartbekken sleept al zeer lang aan. De heer Maes heeft gelijk als hij zegt dat het overleg eigenlijk vastzit. Ik zal u ook niet lastig vallen met de voorgeschiedenis van het dossier, want de heer Maes is hiervan het best van ons allen op de hoogte.

Ik wil de huidige stand van zaken toelichten. Op verzoek van de vorige minister werd een werkgroep ad hoc opgericht met de opdracht om enerzijds het onderzoek te sturen en te beoordelen, en anderzijds de resultaten om te buigen in daadwer-

Dua

kelijke peilen. In deze technische werkgroep zitten alle betrokken waterbeheerders en vertegenwoordigers van een hele reeks diensten. Er werd nog vergaderd op 26 maart en 15 juni 1999.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, die uit het Blankaartbekken een deel van haar ruw water oppompt, werkte een voorstel van waterpeilen uit. Het voorstel kwam erop neer dat de VMW zelf een tijdelijke vaste stuw zou oprichten op het innamekanaal met als inlaatpeil 2,6 TAW, in afwachting van de plaatsing van een stuw stroomopwaarts op het innamekanaal op de Stenensluisvaart.

De VMW heeft als drinkwatermaatschappij de verantwoordelijkheid voor het waterbeheer van een deel van het Blankaartbekken. De afdeling Water van Aminal gaf die machtiging aan de VMW. Er zullen permanente peilmetingen gebeuren om een controle uit te oefenen. Om nog een beter zicht te krijgen op de waterpeilen in het Blankaartbekken zal de afdeling Water een aantal meettoestellen plaatsen. Zo zal niet alleen de VMW maar ook Aminal een controle krijgen. De bedoeling is om op regelmatige tijdstippen een evaluatie te maken van de waterstanden in de Blankaartvijver.

De betrokken waterbeheerders in de werkgroep ad hoc spraken aldus een concreet waterpeil af dat alle betrokken partijen dienen na te leven. Dit peil is uiteraard een compromis en werd vastgesteld op 2,6 TAW.

Ik zal op uw eerste en tweede vraag samen antwoorden. Als uitgangspeil gelden voorlopig nog steeds de afspraken over de waterpeilen tijdens de zomermaanden. Ik weet dat de natuursector hogere waterpeilen noodzakelijk acht. Het Instituut voor Natuurbehoud heeft vrij gedetailleerde voorstellen geformuleerd die zelfs afhankelijk zijn van de maanden. Dit is een zeer gevoelig conflictpunt tussen landbouw en natuur.

Men moet zoeken naar andere oplossingen. Bij het overwegen van een mogelijke verstrenging moet men onderzoeken of men geen bijkomende maatregelen moet nemen om dit op het terrein te realiseren. Ik denk hierbij aan vergoedingen voor landbouwers of het verwerven of ruilen van de laagstgelegen gronden in het Blankaartgebied. Ik laat dan nog in het midden wie deze eigendomsverwingen moet doen.

Momenteel is er geen concreet dossier hangende bij de Europese Commissie over het niet naleven van de bepalingen van de vogelrichtlijn. Ik realiseer me zeer goed dat dit nog kan komen. We moeten hoe dan ook niet wachten op een eventuele procedure om deze vogelrichtlijn op een betere manier na te leven.

Dit dossier is zeker niet afgerond. Het kent al een lange geschiedenis van overleg, maar vooral van ruzie en discussie. Het is nodig om zo vlug mogelijk duidelijkheid te creëren over de maatregelen die nodig zijn voor een betere bescherming van de natuurwaarden.

Hoe dan ook is er binnen het Blankaartbekken nood aan een langetermijnvisie. Dit kan een onderdeel zijn van het op te stellen Bekkenbeheersplan van de IJzer. Ik neem in elk geval mijn verantwoordelijkheid op om op relatief korte termijn tot een oplossing te komen en zekerheid te creëren voor alle betrokkenen.

De heer Jacky Maes : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik begrijp enerzijds dat ze dit probleem niet onmiddellijk kan oplossen. Maar als ik anderzijds die afspraken rond het peil van 2,6 meter in beschouwing neem en ik zie dat er in het verslag van 1991 reeds afspraken staan om schommelende peilen vast te stellen tussen 2,9 meter en 2,75 meter, dan constateer ik dat we verder van huis zijn dan vroeger. Op het terrein verwacht ik geen volwaardige medewerking. De minister zal dus een antwoord moeten opleggen. Anders verzeilt de zaak eindeloos in werkgroepen ad hoc. Misschien is mijn vraag vandaag wat voorbarig, maar ik hoop dat we binnen een paar maanden meer duidelijkheid zullen hebben dan nu. 2,6 meter is immers minimaal. Heel wat mensen zullen reeds vinden dat dit minder is dan hen vroeger werd beloofd, en dat dit niet de afspraak was.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik ben het met u eens wanneer u zegt dat heel wat mensen die 2,6 meter niet voldoende zullen vinden. Maar ik heb me voorzichtig willen uitlaten omdat er terzake momenteel een soort afspraak bestaat, en omdat ik eerst met de betrokkenen en mijn diensten rond de tafel wil gaan zitten om te bekijken op welke wijze we verder kunnen gaan. Maar ik hou u zeker op de hoogte van de vooruitgang in dit dossier.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ecologisch impulsgebied IJzervallei en het natuureducatief centrum De Otter

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ecologisch impulsgebied IJzervallei en het natuureducatief centrum De Otter.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, wellicht wordt het deze middag een onderonsje over de Westhoek. De voorbije kabinetperiode heb ik in deze commissie diverse malen vragen gesteld met betrekking tot de toekomst en de werking van het ecologisch impulsgebied in het algemeen en de uitbouw van het bezoekerscentrum De Otter in het bijzonder. Ik wil dat verhaal niet opnieuw vertellen. Ik verwijs hiervoor naar mijn vragen van 7 oktober 1998 en 4 maart 1999. Ik heb de antwoorden van dat ogenblik vanwege de minister er nog eens op nagelezen : die waren schitterend, maar de resultaten op het terrein zijn zeer bedroevend. Het instrument van het ecologisch impulsgebied is niet opgenomen in het nieuwe decreet inzake het natuurbehoud, en de tweede werkingstermijn van het impulsgebied is nu in principe ten einde.

Op het terrein heerst er de grootste verwarring en onduidelijkheid over de toekomst van het ecologisch impulsgebied, en die wordt altijd maar groter. Lokale besturen, landbouwers, de milieubeweging en tal van anderen weten totaal niet of het impulsgebied nu nog verder werkt, of hoe de natuurontwikkeling in de IJzervallei zal worden voortgezet. Speerpunt en symbool van het ecologisch impulsgebied was de uitbouw van het bezoekerscentrum De Otter. Op basis van het antwoord van de minister op mijn vraag van 4 maart kan men vaststellen dat de minister vele beloften deed. Ik wil geloven dat hij deze beloften van de administratie zelf geloofde, maar ondanks deze beloften moet ik vaststellen dat het bezoekerscentrum De Otter of De Blankaart nog steeds niet operatief is. Een van de vele beloften was dat er vanaf 1 juli op het gelijkvloers een tentoonstelling zou komen, en dat het bezoekerscentrum in de maanden juli en augustus zou worden geopend, met jobstudenten. Tijdens de zomermaanden waren er geen jobstudenten noch een tentoonstelling. Gelukkig was er wel een fototentoonstelling van Natuurreservaten.

Het centrum blijft leeg, en niemand weet wanneer

het effectief zal werken. Geregeld verschijnen hierover bijdragen in de streekpers, die deze manier van handelen aanklaagt. In feite mag ook worden gezegd dat de lokale besturen, de milieubeweging, de stuurgroepleden en tal van andere betrokkenen met een beschuldigende vinger wijzen naar de huidige coördinator. Het wantrouwen is zo groot dat de lokale besturen het helemaal niet meer zien zitten om nog verder te werken met deze coördinator. Als we de geloofwaardigheid van het natuurbehoud niet helemaal op het spel willen zetten, dan moet dit dossier dringend worden opgelost. Wat is de visie van de minister op de verdere natuurontwikkeling in de IJzervallei ? Welke instrumenten zal ze daarvoor gebruiken ? Kan de uitbreiding van het Regionaal Landschap West-Vlaanderen geen oplossing bieden terzake ? Op welke wijze denkt de minister De Otter snel te kunnen opstarten ? Zal er eventueel gebruik worden gemaakt van de vrijwilligers van de VZW Natuurreservaten ? Wie zal verder het scenario van de tentoonstelling uitwerken en wanneer zal de eigenlijke inrichting worden gerealiseerd ? Wat is het standpunt van de minister inzake de eventuele aanduiding van een nieuwe coördinator ? De provincie wil immers niet meer werken met die coördinator. En dan mijn laatste vraag. Het is nu twee jaar na de renovatie : wanneer gaat het centrum nu eigenlijk open ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Het ecologisch impulsgebied IJzervallei werd inderdaad opgericht in 1992, met de bedoeling om snel resultaten te kunnen behalen op het terrein. Ik denk dat er terzake goed werk is geleverd : zo zijn er aankopen geweest, er werd gebaggerd enzovoort. Op relatief korte termijn is dat dus zeer positief geweest voor het gebied. Er werd eveneens aan sensibilisering gedaan. Een van de aspecten daarvan was de op- en inrichting van het Vlaams bezoekerscentrum De Otter.

Sinds eind 1998 wordt het ecologisch impulsgebied IJzervallei in principe als beëindigd beschouwd. Het instrument werd inderdaad niet opgenomen in het decreet inzake het natuurbehoud. Dat weten we allemaal, daar we allen hebben deelgenomen aan de stemmingen. Maar ik kan u in elk geval verzekeren dat de concrete dossiers wel worden en zullen worden voortgezet door de afdeling Natuur.

Dan ga ik nu in op uw concrete vraag over de algemene visie.

Het gebiedsgericht natuurbeleid is voor mij in elk geval zeer belangrijk in het algemeen natuurbeleid. Dat geldt zeker voor de IJzervallei. Dat gebied

Dua

heeft immers een internationale erkenning gekregen, zowel als vogelrichtlijngebied alsook als Ramsar-gebied. Er zal de nodige aandacht worden besteed aan de uitwerking van maatregelen die de natuurwaarde van deze zone voor de toekomst veilig stellen.

Wat zijn hiervoor dan de belangrijkste instrumenten? Eerst en vooral is de verdere uitbouw van de natuurontwikkeling in de IJzervallei opgenomen in de gebiedsgerichte werking van het milieubeleidsplan Vlaanderen. In dit kader werden per provincie meerdere contractuele personeelsleden aangeworven voor de organisatie van de aankoop, voor het opstellen van beheersplannen, voor horizontale maatregelen, enzovoort. Voor West-Vlaanderen zullen die maximaal worden ingezet in dit gebied.

Daarnaast blijft het instrument van verwerving zeer belangrijk. De beste bescherming van de zeer kwetsbare gebieden is het aankopen ervan. In die zin zal het aankoopbeleid ten aanzien van de laaggelegen ecologisch waardevolle gronden in de IJzervallei onverminderd worden voortgezet.

Daarbij is de vraag dan of het instrument Regionaal Landschap niet te overwegen is. Dit is natuurlijk wel een totaal ander beleidsinstrument. Normalerweise kan dit worden ingesteld na goedkeuring en op initiatief van de lagere overheden en de vereniging. Er moet dus ook een initiatief komen ter plaatse.

Het instrument zelf is meestal ook op een ander niveau gesitueerd. Het is meer sensibiliserend, en gericht op concrete initiatieven die niet onmiddellijk met natuurbehoud te maken hebben, ook al zou dat uiteraard eventueel wel kunnen. Ik wil dat gerust onderzoeken. Als ik voel dat er ter plaatse een expliciete vraag komt om dat op die manier aan te pakken, wil ik dat zeker in overweging nemen. Op het eerste gezicht lijkt dat mij echter niet de beste manier om te garanderen dat er een betere bescherming komt van de natuurwaarde.

Dan is er natuurlijk ook nog het probleem van De Otter. Ik wil duidelijk stellen dat ik er een punt van maak dat dit probleem zo snel mogelijk wordt opgelost. Ik ben er voorstander van dat het centrum zo snel mogelijk een functie krijgt. Ik weet uiteraard ook wel dat er onduidelijkheid bestaat over wat er zal gebeuren met de personeelsbezetting.

Wat het beheer van het centrum betreft, wordt er naar gestreefd om op basis van een samenwer-

kingsakkoord tot een gezamenlijke uitbating te komen met de VZW Natuurreservaten. Deze heeft het beheer van het erkende natuurreservaat De Blankaart. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door het inschakelen van vrijwillige natuurgidsen.

Het gebruikersreglement is in voorbereiding. Op die manier kan het medegebruik door derden worden geregeld. Ik betreur het dat het reglement nog altijd niet in orde is. Ook dat zal zo vlug mogelijk worden geregeld.

Het uitwerken van een scenario voor het museologisch ontwikkelen van de onthaalruimte en voor de educatieve ontwikkeling van het kasteelpark en de kasteelweiden wordt thans voorbereid. Samen met de VZW Natuurreservaten wordt de inschakeling van het erkend natuurreservaat in de werking gepland. Een ontwerp bureau werd aangeschreven voor de materiële uitwerking. Het is de bedoeling om dat volledige museumconcept klaar te hebben tegen de opening.

De uitrusting van het educatief gedeelte van het kasteel is op dit ogenblik klaar. Er zijn momenteel twee ambtenaren van de afdeling Natuur die in dat bezoekerscentrum werken. Hun taak bestaat erin te zorgen voor de materiële uitrusting en de aanleg van het centrum. Zoals u weet, is ook het secretariaat van het Bekkencomité van de IJzer daar gevestigd.

De officiële opening van het centrum wordt door de administratie gepland voor 1 juli 2000. Naar mijn mening moet het echter mogelijk zijn om daar vroeger al bepaalde educatieve activiteiten te ontwikkelen. Het zal dan wel op een iets kleinschaliger manier gebeuren, en in samenwerking met de natuurverenigingen.

Wat uw laatste vraag betreft, kan ik antwoorden dat er geen echte eigen werking meer is. Bijgevolg is er dus eigenlijk ook geen coördinator meer. Ik weet inderdaad dat er problemen zijn. Over enkele dagen zal er een overleg plaatsvinden op het kabinet met de afdeling Natuur en met de huidige coördinator. Het is in ieder geval mijn bedoeling om op korte termijn een algemene evaluatie te maken van de werking van de bezoekerscentra. Dat overleg zal ook in die zin worden georganiseerd. Het moet mogelijk zijn om op korte termijn een zinvolle functie te geven aan dergelijke centra, en dit in overleg met de bestaande organisaties en met alle diensten.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Het ecologisch impulsgebied heeft goed werk geleverd. Het is daarom zeer spijtig dat de geschiedenis van De Otter al de rest in de schaduw lijkt te plaatsen. Daarom vragen wij om daarmee komaf te maken. Ik begrijp dat de zaak van de coördinator nogal een heikel punt is voor u, maar toch is het de kern van de moeilijkheden daar. Er zijn instanties die niet meer wensen samen te werken. U zegt dat er in feite geen coördinator meer is. Als dat inderdaad zo is, tot wie moet men zich dan wenden ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik heb daarnet formeel geantwoord omdat het project is afgelopen. Het is ook niet opgenomen in het decreet Natuurbehoud. Als gevolg daarvan kan men eigenlijk geen nieuwe coördinator aanstellen. Het is wel de bedoeling om met de afdeling Natuur te bekijken wie de coördinatie daar ter plaatse zal opnemen en op welke manier dat zal gebeuren. Vooral dat laatste is belangrijk. We moeten daar op korte termijn tot oplossingen komen, zodat er op een goede manier met iedereen kan worden samengewerkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het natuureducatief centrum De Nachtegaal in De Panne

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het natuureducatief centrum De Nachtegaal in De Panne.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : In het Westhoekreservaat in De Panne wordt een ambitieus Natuureducatief Centrum uitgebouwd. Het gebouw staat er reeds een aantal jaren, maar het centrum De Nachtegaal werkt nog steeds niet. Het verhaal is vergelijkbaar met dat van De Otter.

De heer Goos stelde op 12 februari 1997 in dit verband een aantal vragen aan toenmalig minister voor Leefmilieu Kelchtermans. Hij vroeg in de eerste plaats om een stand van zaken, maar had ook vragen over de afwerking van het gebouw, en over de financiering en exploitatie. Net zoals bij De

Otter, groeit ook bij De Nachtegaal het ongenoegen over het uitblijven van een echte inwerkingstelling van het Natuureducatief Centrum.

De bouw van het centrum en een groot deel van de uitbatingskosten vallen ten laste van het Vlaams Gewest. Er werd in een toelage van 13,6 miljoen frank voorzien via een Interreg-I-programma op voorwaarde dat de realisatie was gebeurd op 1 december 1996. Die subsidie werd bij mijn weten toegekend. Uit het antwoord van de toenmalige minister konden we opmaken dat 51,5 miljoen frank werd vastgelegd. De samenwerking met de provincie bestond, want die trad op als bouwheer. Het gemeentebestuur van De Panne was een andere partner.

Het provinciebestuur zou nu uit de stuurgroep zijn gestapt. De gemeente De Panne zou volledig onwetend zijn over haar toekomstige rol in De Nachtegaal. De gebouwen staan bijna drie jaar leeg, bij de afwerking hapert van alles, en de co-financiering voor de uitbating en voor de loonkosten vormen een groot probleem.

Mijnheer de minister, wat is de oorzaak van de grote vertraging in de afwerking en bij het opstarten van De Nachtegaal ?

Is de provincie werkelijk uit de stuurgroep gestapt ? Zo ja, waarom ? Welke rol zal het gemeentebestuur van De Panne krijgen ? Op welke wijze zal de personeelsformatie worden ingevuld en wie zal instaan voor de loonkosten ? Zullen de vrijwilligers een rol kunnen blijven spelen ? Wie zal het project coördineren ? Hoe ver staat men met de tentoonstelling ? Wanneer zal De Nachtegaal worden geopend ? Wanneer komt u het lintje doorknippen, mevrouw de minister ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Maes, ik wil u eerst kort de stand van zaken in dit dossier schetsen, zoals die mij werd gemeld door mijn diensten. Het klopt dat het Vlaams Bezoekerscentrum De Nachtegaal in 1995 werd opgericht. De ruwbouw werd voltooid tegen het einde van 1996. De eerste fase van de werken werd uitgevoerd door het provinciebestuur van West-Vlaanderen en de verdere afwerking gebeurde door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De sturing van het volledige project gebeurde door een stuurgroep waarin vertegenwoordigers zetelden van de diensten of afdelingen die met de constructie of met het beheer te maken hadden. Een

Dua

ontwerp van samenwerkingsakkoord werd opgesteld met de betrokken partijen : het Vlaams Gewest, het provinciebestuur van West-Vlaanderen, en de westkustgemeenten. Dit akkoord is blijkbaar nog niet rond, onder meer omdat er nog geen duidelijkheid is over hoe dit centrum zal functioneren en wat de personeelsbezetting zal zijn. Oorspronkelijk werd het gebouw ontworpen als een zuiver natuureducatief centrum. De stuurgroep heeft echter, gezien de vele opengestelde natuurterreinen in de omgeving, geopteerd om het om te bouwen tot een bezoekerscentrum waarvan een deel zal worden gebruikt voor natuureducatieve activiteiten gericht op het onderwijs.

De omvorming van het centrum heeft blijkbaar enorm veel tijd in beslag genomen. Er werd verbouwd en uitgebreid, en er werd een bijgebouw aan het oorspronkelijke gebouw toegevoegd dat functies zal hebben die niet waren voorzien in het oorspronkelijk ontwerp.

Ik ben zelf zeer verbaasd dat dit centrum nog steeds niet werkt. De behandeling van de dossiers heeft blijkbaar veel tijd gevegd. Dit heeft wellicht ook te maken met de nogal grootschalige opzet van het bezoekerscentrum. Op 30 september jongstleden werd het museologisch ontwerp aanbesteed en er worden nog activiteiten gepland voor het voorjaar.

Het provinciebestuur heeft zich niet officieel teruggetrokken uit de stuurgroep, maar er werden mij inderdaad problemen gesignaleerd. Ik vind het wenselijk dat de provincie hieraan actief blijft deelnemen in een zo goed mogelijke sfeer. We zullen proberen de werking van de stuurgroep weer in goede banen te leiden.

Wanneer het centrum daadwerkelijk begint te werken, zal in grote mate afhangen van het concept. Als streefdatum voor de opening werd 1 juli 2000 vooropgesteld, een vluggere inwerkingtreding is mogelijk, maar dan op kleinschaliger basis. Het zou jammer zijn als dit centrum nog een jaar op non-actief staat.

Ik ben voorstander van een nauwe samenwerking met de gemeente De Panne. Het uitbatingsakkoord voorziet in de participatie van de gemeente aan de uitbating. Er bestaat nog geen duidelijkheid over het personeelsbestand. Hier moet er zeker worden gezocht naar een samenwerking met de plaatselijke natuursector en met inschakeling van vrijwilligers. De Afdeling Natuur heeft een aantal bezo-

kerscentra waar dit systeem wordt toegepast en dat blijkt zeer goed te draaien. Dit moet dus zeker ook in West-Vlaanderen mogelijk zijn.

De coördinatie van het project gebeurt op dit ogenblik door de Afdeling Natuur van Aminal zoals u weet. We zullen binnenkort met alle mensen om de tafel zitten om over de bezoekerscentra een ernstige evaluatie te maken en na te gaan hoe ze vervroegd in werking kunnen treden.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik dank de minister voor haar uitvoerig antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat niet alles in één keer kan gebeuren. Het doel van mijn vragen was om de dossiers te deblokken zodat er ook aan zal worden doorgewerkt. Uw voorliefde voor de Westhoek en uw roots kennen de, hoeven we deze vragen straks niet meer te stellen. Voor 1 juli 2000 zullen we u de lintjes laten doorknippen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacques Timmermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de wateroverlastproblematiek te Ninove

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Timmermans tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de wateroverlastproblematiek te Ninove.

De heer Jacques Timmermans : Mevrouw de minister, mijn vraag gaat over de wateroverlastproblematiek na zware regenval, wat geen typisch Ni-noofs probleem is. Aan de hand van dit punctuele dossier wordt wel de vraag gesteld naar het gevoerde beleid door Aquafin en haar grootschaligheid. Ik heb in de plenaire zitting ook al een actuele vraag gesteld over de problemen in Geraardsbergen.

We hebben op drie belangrijke punten in Ninove zware wateroverlast gekend. Ik kan citeren wat de projecten zijn die Aquafin na een studie heeft ontwikkeld, maar daarvan staan er geen op het programma voor de komende jaren.

Er is bijvoorbeeld het probleem aan de Pamelstraat aan het industrieterrein, in de richting van de

Timmermans

Koning Boudewijnstraat. Men heeft daarvoor vier projecten, maar ze staan nog niet op de rol. Project vier kost 15,2 miljoen frank, project 5 kost 22,2 miljoen frank, project 13 kost 140 miljoen frank, project 16 kost 32 miljoen frank.

De gemeentelijke technische dienst in Ninove zegt dat men op loopafstand van de Dender, minder dan een kilometer ervandaan, een gewoon afvoerkanaal kan graven in de wegberm. Het zou dan amper 2 miljoen frank kosten om dat zware wateroverlastprobleem op te lossen. We hebben dit voorgesteld in een brief aan de Vlaamse Milieumaatschappij in de tweede helft van augustus. Daar steekt men de armen in de lucht en men geeft ons zelfs niet de toelating om die optie met eigen middelen te realiseren. Het is immers niet toegestaan om meer dan 15 overstorten op groot-Ninoofs grondgebied in dat deel van het Denderbekken tot stand te brengen. Begrijp wie kan. Op het voorstel van een praktische oplossing die 2 miljoen frank kost, antwoordt men dat men vier projecten heeft die echter nog niet op het programma staan.

De problemen situeren zich ook op het kruispunt van de Brusselsesteenweg en de Edingsesteenweg. Daar is de maximale kostprijs om de zaak op te lossen, onteigeningen inbegrepen, 4 miljoen frank, terwijl er anders tientallen miljoenen nodig zouden zijn.

Ik vraag de minister of men niet om de tafel kan gaan zitten met de gemeentebesturen en of het niet mogelijk is een andere beleidslijn bij Aquafin in te voeren om zaken meer rationeel en pragmatisch op te lossen. Men zou moeten ophouden met kubieke meters beton in de grond te storten zonder dat dit nodig is. Deze problematiek is overigens niet alleen in Ninove aan de orde.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag is toegespitst op twee zeer concrete problemen in Ninove. Ik verstrek er kort wat informatie over.

Wat het kruispunt Edingsesteenweg en Brusselsesteenweg en de Pamelstraat betreft, werd zowel door de VMM als Aquafin aangebracht dat er een probleem is met het gemeentelijk rioleringsstelsel. Aquafin heeft er een zeer uitgebreid onderzoek naar verricht en een verslag opgemaakt op mijn aanvraag. Daaruit is gebleken dat het eerste probleem te wijten is aan de trage opname van hemel-

water door het rioleringsstelsel en door een mogelijk knelpunt, namelijk de lus ter hoogte van de Brusselsesteenweg.

De wateroverlast ter hoogte van de Pamelstraat zou te wijten zijn aan de beperkte afvoercapaciteit van de afwaartse leiding. Ik zal u het schriftelijk verslag van Aquafin overmaken. Dat is zeer technisch. Men komt tot de slotsom dat bijkomende overstorten, zoals u voorstelt, die zeer weinig geld kosten, niet de goede oplossing zijn. Men heeft ook overleg gepleegd met het stadsbestuur naar aanleiding van de wateroverlast en daaruit zijn een aantal oplossingen voorgesteld die ook volgens mij een beperkte financiële impact hebben.

Het stadsbestuur kan op basis van die vergadering een aantal concrete projecten voorstellen die in het kader van de subsidiëring van de gemeentelijke riolering zeker voor financiering in aanmerking komen. Ik wil eventueel nogmaals met de VMM contact opnemen om te zien of de goedkope oplossing die u voorstelt ook niet de beste is.

Het klopt dat er meer aan de hand is dan twee knelpunten op het grondgebied van Ninove. Het probleem van de wateroverlast volgt uit het feit dat het hemelwater onvoldoende gescheiden is van het afvalwater. Door het aansluiten van hemelwater op de riolering wordt niet enkel een versnelde afvoer van hemelwater in de hand gewerkt maar wordt de zuiveringsinstallatie overbelast. Dat leidt tot een geringere zuivering. Dit is net hetzelfde als wat er gebeurt in Geraardsbergen.

Het afkoppelingsbeleid wordt met zeer veel enthousiasme door het Vlaams Gewest gepromoot. Optie 10 van het gemeentelijke milieuconvenant en het vernieuwde subsidiebesluit voor gemeentelijke rioleringen tonen aan dat er expliciet in die mogelijkheid wordt voorzien. Door sensibilisering probeert de Vlaamse overheid de betrokken partijen – burgers en gemeenten – hier zoveel mogelijk bij te betrekken. Een gemeente die optimaal gebruik maakt van de aangeboden financiële steun en technische begeleiding van de vernieuwde subsidieprocedure is in staat een geïntegreerd rioleringsbeleid te voeren. Ze zal er dan ook de vruchten van dragen.

Ik ben het volledig met u eens dat we ook moeten nagaan welke visie Aquafin heeft over het hele probleem van de afwatering en de zuivering. In het regeerakkoord staat expliciet dat we het Aquafincontract van zeer nabij zullen volgen. We zullen ook proberen er opnieuw over te onderhandelen, waarbij we meer de nadruk zullen leggen op de re-

Dua

sultaatverbintenissen. De bedoeling is onder andere kleinschaligere projecten te steunen. Dat is niet zo eenvoudig. Mijnheer De Batselier heeft vroeger ook pogingen ondernomen. Het is zeer moeilijk om een bestaand contract te wijzigen. Het is de vaste wil van de Vlaamse regering om hier iets aan te doen. De volgende maanden wil ik daar bijkomende gegevens over verstrekken.

De heer Jacques Timmermans : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. In het kader van het milieuconvenant heeft de stad Ninove optie 9 en 10 volledig onderschreven. We willen het ont-

koppelingsbeleid ondersteunen. Bij een initiatief hebben we dan ook onmiddellijk gekozen voor een gescheiden rioleringsstelsel. Naast het gescheiden stelsel, waarvoor de kostprijs hoog is, zijn er goedkopere methodes. Men moet toch niet steeds met betonnen buizen werken. Deze commissie zal deze problematiek hoe dan ook verder moeten bespreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.41 uur.*
